

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— fit
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telel.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiaz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések

Egy hasábos petit-
soronként 5 kr-ával
számítatnak.

Apponyi kanyarodása.

Debreczen, január 31.

(—s.) Ha van moral insanity, akkor mondhatjuk, hogy moral sanity-nek is kell lenni. Ezzel a contra-analegiára alkotott névvel kell illetni azt a magatartást, amelyet az ellenzéki pártok a legutóbbi napokban tanusított, mert valóságos műfelháborodás és erkölcsdühöngés számba megy az, amit ellenzéki részről produkáltak, mintha bizony kivétel nélkül minden viczinális vasut ügye titkolt korrupciót takarna, amelyről az ellenzék feladata volna a leplet lerántani, hogy az ország lássa, micsoda demoralizáció terjed a kormány támogatásából. Ugy tett az ellenzék, mintha az ő sorai-
ban vasuti engedélyesek egyáltalában nem volnának, vagy ha vannak is, mintha azok mind tizenhárom próbások lennének. Ez a tendenciózus célzat hozta létre az okat a mindenféle határozati javaslatokat, amelyeknek legnagyobb hibájuk az, hogy messze túllónak a célon s ép azért céltalanok.

Ez azonban nem akadályozta gróf Apponyi Albertet abban, hogy a határozati javaslatokat elfogadja s a szélsőbali indítványozókkal egy sorba álljon. De nemcsak ebben, hanem más, sokkal fontosabb kérdésben is ugyanarra a gyékényre állt a nemzeti-párt vezére a szélsőbaliakkal. A főispánok budget-tételének tárgyalása alkalmából valóságos filippikát mondott a nemzeti-párt vezére a főispánok és általában a közigazgatási tisztviselők ellen. Pedig ahhoz szó sem férhet, hogy a főispán, mint a felelős kormány, az államhatalom képviselője az önkormányzatban helyén van és nélkülözhetetlen.

A közigazgatási tisztviselőket pedig, noha ma még nem kinevezettek, hanem választottak, azért bántotta Apponyi, mert tulnyomó részük, miként az országé, a szabadelvü-párt hive. Már pedig Apponyi szerint elvűsége és meggyőződésben gyökerező politikai pártállása csak annak van, aki ellenzéki párti, minden szabadelvü-párti ember szolgálékü.

Hogy ebben a felfogásban s

különösen abban, amelynél fogva Apponyi a közigazgatási tisztviselő kart, amely az ország intelligenciájának kétségkívül jelentékeny tényezője, sértő módon becsmérelte, micsoda erkölcsi indok rejik, azt Apponyi szavaiból megérteni nem tudtuk, de nem is lehet.

Ezeknek előrebocsátása után a nemzeti-párt vezére arra a konkluzióra jutott, hogy az állam a társadalom önkormányzati tényezőihez képest alárendelt fontossággal bír. Szóval gróf Apponyi Albert az állammal szemben, noha azt a közigazgatás reformjáról mondott valamelyik beszédében, a nyilvános élet erkölcsi forrásának nevezte és a közigazgatás államosításától a nép-szellemre nézve jótékony nevelő hatást várt, most nem csekély frontváltoztatás segítségével a társadalom alias municipalismus szolgálatába kanyarodott, ezáltal egygyel kevesbitvén ama differenciák számát, amelyek őt a szélsőbaltól elválasztják.

TÁRCSA.

A Magyar Hirlap millennáris albuma.

A Magyar Hirlap a napokban küldte szét olvasóinak a kiadásában és szerkesztésében megjelent millenniumi albumot, mely egy külső kiállításánál, mint értékes belső tartalmánál fogva egyike a legkiválóbb magyar irodalmi termékeknek.

Megragadjuk az alkalmat és olvasóinknak szellemi szórakoztatására rövid mutatót közlünk a jelesen összeállított albumból:

Nem tudom, a mi viszonyunk között lehet-e valami, a mi pártkérdéssé nem tétetik, de tudom azt és érzem, hogy semminek, mi a millenniumra vonatkozik, nem volna szabad partkérdésnek lenni.

Ezen meggyőződésben írok tehát pár sort az engem felszólított ellenzéki hirlap millenniumi albumába, úgy is, ha ezt némelyek netalán félremagyarázzák, csak az fog velem történni, mi már ezerszer megtörtént.

Különben is csak egy óhajtatást akarok kifejezni, mely talán éppen ezen albuma beleillik.

Végignéve az elmúlt ezredév eredményeire, fontolja meg a nemzetnek minden tagja és főleg azok, kik ma egy vagy más minőségben sorsára befolyást gyakorolnak, mi okozza e nemzetnek — önhibájából is — veszélyeit, mik azok a tulajdonok, a melyeknek köszönhetjük, hogy ezek daczára, aránylag más népek-

hez csekély számunk mellett, bár hazánk földrajzi fekvése is kedvezőtlen, mert hiszen e miatt volt kelet és nyugot küzdelmeinek századokon át esatahelye, megélni tudtunk s a magyar állam és a magyar nemzet számot tevő tényező ma Európában. Azután, ha ezzel tisztába jövünk, legyünk elhatározva kerülni azokat, mik veszélyt okoztak a multban, eselekedni azt, a mi fentartott, még ha ez személyes, esetleg hiúsági áldozatokba is kerül.

Szükséges e magabaszállás mindenki-
nek, de ne vegyék rosz néven, ha kimondom — kiválóan a hazafias szándékuktól vezetett ellenzéknek.

Mindnyájan azt akarjuk, hogy ezredéves ünnepélyünk egy újabb ezredévre terjedő életnek legyen előre vetett fénye, de igen igen félek, ha le nem vonjuk a mult tapasztalataiból a jövő magunktartását kijelölő tanúságokat, a helyett, a mit óhajtunk, a miért lelkesedünk, egy elalvásra kárhozhatott életnek lesz utolsó fellobbanása.

Óvja Isten ettől mi magyar hazánkat!
1895. decz 16. Tisza Kálmán.

A magyar állam fennállásának ezredéves évfordulóját szerintem egy a nemzeti kultúra céljait szolgáló örök időkre megalapított nagyszabású alkotással örökítettük volna meg legméltóbban.

Legnagyobb becsü és a nemzet életére legnagyobb értékü dolog az lesz, ha a magyar társadalom a nemzeti történelem e nevezetes fordulóján fogadást tesz arra, hogy ezt a földet, melyet őseink buzo-

gánnyal és karddal szereztek, megtartja becsületes munkával és a kulturával, mely egyedül hozza meg az erőt és hatalmat és biztosítja a szabadságot.

Kelt Rátóton, 1895. 24/XII.

Szell Kálmán.

Egy ezredév.

Egy ezredév — Istennek annyi, mint
Egy pillanat! A pillangó, röptébe!
Egy napot él csak; és az ember élte
Hatvan vagy nyolcvan év — s órája int.
Országok kelnek s eltűnnek megint;
De Kinának egy század egy-egy éve
S Rómának, annyi változást megérve,
Harmadfél ezred, melyre letekint.
Magyar hazám, egy ezredév határán
Allasz már te is: ifjabb, mint valaha!
Romok közt, miken századok moha
S duló esatáknak vérmezőin járván:
Uj ezredévet ígérő szirvárvány
Biztat, hogy Isten nem hagy el soha!

Szász Károly.

A mely nemzet észszerűen haladni kíván, köteles a multat tisztelőben tartani és abból tanulságot meríteni, megérteni a jelent, dolgozni és élni a perc jótékony-ságával, mely egyszer elmulasztva egy örökkévalóság által sem pótolatik, reményleni a jövőbe, mert a reménytelenség bizalmatlanság ömaga iránt és a bizalmatlanság egy nemzetben egyenlő a halállal.

Schlauch
bibornok.

— **Egy függő vicinális.** Ilyen ezim alatt közli a Pesti Hírlap tegnapi számában a következőket: A képviselőház asztalán fekvő előterjesztések közt van a tiszapolgár-nyiregyházi helyi érdekű gőzmozdonyu vasut engedélyezéséről szóló törvényjavaslat is, amelynek koncepcziójára — Onody Géza, szélsőbaloldali képviselő. Ezzel a törvényjavaslattal fatális helyzetbe jutott a kormány és az országgyűlés s természetesen még inkább az engedményes honatya. Ha a törvényjavaslat napirendre kerül, kénytelen lesz azt elvetni a képviselőház. Az nem képzelhető ugyanis, hogy mindjárt a legelső alkalommal maga a Ház megtagadja azt az álláspontot, melyre majdnem teljes egyértelműséggel helyezkedett s koncepcziót szavazzon meg egy képviselőnek. De magának a kormánynak is fölülte nehéz, majdnem lehetetlen ragaszkodnia a törvényjavaslat elfogadásához, miután a saját hozzájárulásával kerül a Ház elé Csáky Albin gróf határozati javaslata. Ebből a dilemmából nincs más kivezető út, mint a törvényjavaslat egyszerű visszavonása. S a kormány bizonyára ezt az utat fogja választani. A mi tudomásunk szerint a vasútépítéshez tényleg hozzáfogtak már.

Országgyűlés.

Budapest, január 30.

Gajári Ödön előadó élt ma elsőnek a zárszó jogával.

Előre boesátotta, hogy a mikkel foglalkoztak előtte a miniszterek, azokat ő nem ezáfolja meg, mert ismétlésekbe nem boesátkozik.

De egy és más előleges megjegyzést kénytelen tenni mégis. Olay Lajos a szabadelvű-párttól és sajtójától követelt elégtételt, hogy ő is a vicinálisok közé került. Miért? Forduljon a pártjához és sajtójához, az stigmatizálta a vasuti koncepczióját. Hock János vádat formál a szabadelvű-párt ellen, hogy Miklós Gyulát elejtette. Hát Hock Jánosnak, a ki ismert pártváltóztatása után volt pártfeleit olyan brutálisan támadja nap-nap után, a leg-

kevesebb joga erre a kritikára. De egyébként is nem ejtésről van itt szó, hanem arról, hogy a szabadelvű-párt egyszerűen anagánüggyekbe nem árthatja magát, mert ez ellen tiltakoznék maga az illető egyén is.

Apponyi vádjai a főispánok és közhivatalnokok ellenében halomra döntik egymást. Már maga a tisztviselői függetlenségnek abszolút tagadása képtelenség ugyanebből az ellenzéki táborból, a mely hányszor már dicsőítette azokat a tisztviselőket, a kik hivatalos minőségük dacára ellenzékiek! Tehát függetlenség mégis csak volna...

Gajári ezután a határozati javaslatokkal foglalkozott. A Herman visszavont javaslatáról elismeri annak ideális intencziót, de ezek az intencziók a gyakorlatban egyáltalán nem volnának a parlamentarizmus hasznára.

Nem kevésbé szerencsétlen Bartha Miklós indítványa is. A parlamenti bizottság csak az aktákból ítélhetne, a holt betűk pedig vajmi kevés tájékoztatást adhatnának az eddigi vasuti koncepcziókról. A mire szükség van, az a Csáky Albin gr. indítványa és azt a bizottság nevében is elfogadásra ajánlja.

Az előadói zárszó egy óránál többet vett igénybe, mindamelllett tartalmával végig lekötötte a Ház figyelmét. Hogy konkluzióit csak a szabadelvű-párt fogadta zajos helyesléssel, az a lezajlott vitára tekintettel egészen természetes.

Utána Ugron Gábor szólott s saját határozati javaslatának visszavonása mellett, s a Bartháé mellett tört lándzsát, mert ő világoosságot követel nemcsak a jövőben, de a multa nézve is.

Ebben a tekintetben úgy Dániel Ernő kereskedelmi miniszter, mint Csáky Albin gr. megnyugtatták, s ez utóbbi ismételtlen is kijelentette, hogy ő nem is gondolt a multa, midőn indítványát betérjesztette; egyedül a jövőben lehető gyanúsításoknak akarta elejét venni és pedig a parlament érdekében.

Azután következett a szavazás, Csáky Albin gr. indítványa felett, a melyet egyik képviselő kivételével egyhangulag

szavaztak meg, az összes indítványokat nagy többséggel elvetették.

Az anyakönyv-vezetés tételéhez szólott még az ülés végén Nánásy Ödön s aztán a vita folytatását holnapra halasztották.

A szövetkezetekről.

— Böngészet. —

Közli: Vadon Sándor.

Debreczen, január 31.

Most, midőn a nagyméltóságú m. kir. igazságügyminiszterium megbízásából dr. Nagy Ferenc egyetemi tanár által készített szövetkezeti törvényjavaslat ország-szerter foglalkoztatja az illető köröket, — nem tartjuk feleslegesnek mi sem, hogy a szövetkezetekről egyet-mást elő ne soroljunk, annál is inkább, mivel városunkban a szövetkezetek napról-napra nagyobb tért hódítanak, illetve a szövetkezési eszmével kezd városunk lakossága mindinkább-inkább megbarátkozni, átlátván annak horderejét, hasznos voltát és szükségességét.

A szövetkezet a nagy- és kisipar egymás közötti küzdelmében találja alapját. Hogy a küzdelmet kiállhassa, csak is kellé szervezet, állami gyámolítás mellett munkálhatja a munkás, kisiparos és kisbirtokos osztály jólétét. Épen azért a szövetkezetek lényegesen más gazdasági szerepkörrel bírnak, mint a kereskedelmi s részvénytársaságok.

A szövetkezeteknél vezéreszme az önvédelem, önfentartás, önségély, miért is közönségesen *önsegélyző egyleteknek* is neveztetnek. Mig a kereskedelmi társaságoknál a kész tőkepenézek és hitelezők működnek össze s e két erő nyereszkedésre irányul: addig a szövetkezetnél mindez hiányzik, hanem a helyett a társaság személyes alapon nyugszik, mely az egyes tagoktól kész tőkét és hitelt nemcsak nem kap, hanem épen megfordítva arra szolgál, hogy tőle és általa tőkét és hitelt az egyes tagok kapjanak.

Szövetkezetnek meg nem határozott

Tíz századon át a magyar nemzetség tartotta fenn ezt a nemzetet, ez a halhatatlan érdeme. Voltak hibái, sokszor nyilvánult meg soraiban az oligichius ellen a gyűlölködő pártviszály az előjog tulságos szeretete. De e hibákból dicsőségen kibontakozott és a tizedik század vége felé maga hívta életre a magyar demokracziát, átadva neki a örökségül a magyar történelmet és a honfentartás magasztos feladatát. Ohajtom, hogy a magyar demokraczia a nemesség erényeit örökölje, hibáit kerülje, sikereit tulszárnyalja.

Ha sajnos, lehetetlen nem látnunk mennyire hajlandó a demokraczia ama hibákra, melyek ő nála annál végzetesebbek minél természetellenesebbek s minél nehezebben gyógyíthatók, ha nemzet-testet áthatják.

Apponyi Albert gr.

Ezredéves multunk időhatáránál nemcsak háláérzelmeinkre, de kötelességeinkre is gondolnunk kell. Az elsővel nehéz küzdelmeink sikerének, az utóbbival jövőnk biztosításával tartozunk. Összekötő káposcs ezek között a történelmi okulás, mely mindnyájunkat arra int, hogy a belviszályokat kerüljük.

Budapest, december 8-án, 1895.

Horánszky Nándor.

Ezredéves történetünk kettőre tanít: hogy miképen kell hazánkat szeretni és veszedelemben hogy kell nagy áldozatok

árán is megvédelmezni: a jövő nemzedék vegyen példát az ősök hazaszeretete és vitézségéről, csak ha ezt teszi, nem lesz a jövő év az első és utolsó ezredik év Magyarország történetében.

Dr. Münnich Aurél.

*

A szerencsével mint kaczer nővel, ám enyelegj — de ne kösd hozzá életedet.

Csak azért emel fel az egekbe, hogy annál mélyebben lesujthasson a szenvedélyek poklába.

Busbach Péter.

*

Ezer év előtt és alatt megmutattuk, hogy erősek vagyunk, és hogy akarni tudunk.

Ezentul bizonyítsuk be, hogy okosak is vagyunk és hogy tudjuk mit akarunk.

Klobusitzky János.

*

Véren szerzed szép hazád, óh népem!... S sarkába vagy ma is sok bőszi viharnak! De élni fogsz lángszellemed s erőddel E földön, amíg csak szabad magyar vagy!

Illyés Bálint.

*

A szerelemről.

Kétféle szerelmet ismerek: egy kiolt-hatatlanul hűt s egy időhöz kötöttet, gyakran fellángolót.

Az egyik hasonlít az álló naphoz, melynek a sugarai folytonosan tüznek, a

másik egy bolygó csillag, a mely változó, el-eltűnő fényével hiteget, esalogat bennünket.

Amaz a honszerelem, a mit anyánk már bölcsődalával sugall belénk, emez a bolygó szerelem, a mit a föld minden bú-bájának, szépségének, örömeinek és fájdalomának az összessége: a nő támaszt bennünk.

Ez a két szerelem tartja fenn és erősíti meg a nemzeteket; nőben van mindkettőnek a végső oka, de míg a bolygó lángok felgyújtására a Vénuszok és a Lukréciák egyaránt születtek, addig a honszerelem napját csak egy honleánytól lehet örökölnünk.

A Vénuszok s a Lukréciák fiaikat adnak az egész világnak, de honfiakat csak a honleányokból lett anyák szülnek.

A magyar nemzet hálája ezeké; nélkülök nem ünnepelhetnők most Magyarország fennállásának ezredik évét; ő nélkülök — a magyar anyák nélkül — „mint oldott kéve” régen széthullott volna nemzetünk.

Rohonczy Gida.

*

A mi történelmünk! a mi erősségünk. A mi ezer éves multunk: a mi ezer éves jövőnk. Szétszaggattak, — összefortunk, elttemettek, — feltámadtunk; feltámadtunk újra élünk. Újra élünk: nem veszünk el, — csak közönybe ne merüljünk!...

Thaly Kálmán.

számu tagokból álló azon társaság tekintetik törvény szerint, mely tagjai hitelének, keresetének vagy gazdálkodásának közös üzletkezelés mellett — illetőleg a kölcsönösség alapján — előmozdítására alakul. Kizárólagos jellemvonása a szövetkezetnek, csak a tagok számának határozatlansága és azon cél, hogy saját tagjai hitelének, keresetének vagy gazdálkodásának előmozdítására törekszik. A szövetkezeteknél a részvétel személyes, a tagok belépése és kiválása a szövetkezet természetében fekszik.

A hitel, kereset vagy gazdálkodás előmozdítására alakult szövetkezeteken kívül vannak olyan szövetkezetek is, melyek az alsóbb társadalmi osztályok szellem-erkölcsi javát mozdítják elő, minők az iparos képző-egyletek, olvasó-egyletek, munkás-egyletek, ipartestületek, betegsegélyző pénztárak stb. melyek merőben jótékonytársaikat gyakorolnak. A törvény azt kívánja, hogy a szövetkezet eszköze legyen saját tagjainak azokban az ügyekben, melyeket meg akarnak kötni, azon gazdasági, életfentartási tevékenység kifejtésében, melyre e nélkül képesek nem, vagy nem kellő mérvben volnának; hogy a tagok a szövetkezet segítségével kaphassák meg azt a hitelt, melyet különben nem nyerhetnek; a szövetkezet útján keresetüket szaporítsák és biztosítsák, kiadásukat apasszák stb. szóval *takarékoskodjanak*.

A szövetkezeti tagok felelősége a szerint, mint az korlátlan vagy korlátolt alapon nyugszik, ahoz képest különböző. Első esetben a tagok a társaság kötelezettségeiért egész vagyonukkal egyetemlegesen felelősök; utóbbi esetben csak meghatározott összeg t. i. üzletrészüik erejéig. A hitelezők első sorban a társaság ellen tartoznak fordulni s ha a tartozás a társasági vagyonból ki nem telik, áll be a tagok felelősége. A szövetkezeti tagok felelősége tehát csak másodrendű, de ekkor is csak akkor s úgy áll az be, ha a társaság ellen esőd nyitattott és ha a követelések a esőbiróságnál megítéltettek.

Egymás között ellenben a tagok a társaság adósságaiért épen úgy, mint a közkereseti és betéti társaságnál, csak aránylagos felelőséggel tartoznak.

A szövetkezetek legszokottabb fajai; 1.) az *előlegezési és hitel-egyletek*, melyeknek célja az, hogy tagjaiknak olcsó hitelt szerezzenek és pedig részben saját a tagok üzletrészeiből és egyébként szerzett vagyonából, részben idegen, a társaság által kamatoztató bevételekből, vagy viszleszámitolás útján szerzett tőkéből.

2.) *nyersanyag közös beszerzésére alakult egyletek*, melyek a tagok részére, az iparüzleteikhez szükséges nyersanyagokat nagyban és így olcsóbban, esetleg hitelre beszerzik.

3. *közös raktár tartására alakult vagy raktár-egyletek*, melyek a tagok által előállított cikkek elárúsítására raktárakat, árucsarnokokat tartanak fenn;

4. a *közös termelésre alakult vagy termelő egyletek*, melyek meghatározott iparcikkeknek a tagok általi közös előállítására és forgalomba helyezésére, vagy bizonyos szakba vágó munkák közös elvállalására irányulnak;

5. *fogyasztási egyletek*, melyeknek célja a tagok részére élelmi cikkek és más fogyasztási és gazdasági szükségleteket nagyban, tehát olcsóbban beszerezni;

6. *laképítő társaságok*, melyek olcsó lakházakat építenek és azokat tagjaiknak rendszerint részletfizetés mellett eladják vagy bérbeadják;

7. *kölcsönös biztosítótársaságok*, melyeknél a tagok közvetlenül a társasággal ugyan, közvetve azonban egymással kölcsönösen biztosítási viszonyba lépnek olyképen, hogy az egyes tagok mint biztosítottak fizetendő biztosítási összeg az összes tagok mint közvetve biztosítók által

fedeztetik, illetve az összes tagokra felosztatik.

Vannak még ipari vagy gazdasági gépek és eszközök beszerzésére és használatára alakult társulatok, tejszövetkezetek, pince-egyletek stb.

A szövetkezet mint jogi személy ép oly önálló, a tagok magánvagyonával szemben független vagyonnal bír, mint a kereskedelmi társaságok többi tagjai. A tagok magánhitelezői a társasági vagyonhoz tartozó dolgokat, követeléseket, jogokat vagy az egyes tagok e tekintetbeni *illetőségét sem biztosítás, sem kielégítés végett igénybe nem vehetik*, a tagok magánhitelezőinek követeléseinek között beszámításnak helye nincs.

TÜKÖRDARABOK.

A „Papucs dalok“-ból.

Irta: **Benedek János.**

I.

Ne féljete, garçon barátim:
A házas élet csupa tréfa.
Majd meglássátok, hogy milyen
Boldogok lesztek — néha-néha.

Csak jó kis férjnek kell maradni,
Haza kell járni rendszeren,
Készen találjon bál és új saison:
S baj akkor nem lesz sohasem.

Igaz, oda lesz az arany szabadság,
— Egy kaczagó árny így susog:
De kaptok ám eserében érte
Puszt, meg hínzett papucsot.

II.

Egész felingerelte őt
A századik puszi:
Hogy hagyjam békén, szörnyűség
Őt egyre kíznani.

Hogy az egész csak tettetés,
A forró esők hazug:
Hogy ajkam egyszer esőkolni,
Máskor meg csalni tud.

Hiába ragyog most szemem,
S karom bármint karol:
Ha eszál férje — tudja jól —
Máskor is udvarol.

És én mosolygva hallgatom
A kedves duzzogást:
S ha egy esőkom terhére volt:
Adok helyébe mást.

Míg durczás ajkán így perog
Csókom s panaszs-zava:
— A szegletből mosolygva néz
Bennünket — a mama.

III.

Hogyha utban a gyerek,
Az egész ház várva-várja:
Csak azon töprengenek:
Fiu lesz-e, vagy lányka?
S ha a gólya beköszön,
Van boldogság, van öröm.
Ha fiucska, ha leányka:
Egyként boldog a mamácska;
De kiváltképp ha fiu:
Édes apja rá hiu.

Olyan czudar egy gyerek:
Folytonosan pityereg.
S ha mogkapja, a mi kellett,
Ott siestáz anyja mellett.
Azt se tudja édes apja,
Hogy melyiket esőkolgassa.

Jönnek a látogatók,
Minden szavok csupa bók:
Magasztalni be nem telnek:

Hogy milyen gyönyörű gyermek!
Pedig pisze, mint az ördög,
Soh'se láttak esufabb kölyköt.

Sorra szedik
Orrát, szemét.
Hogy a szemé az anyjáié,
Hogy az orra nagyapjáié,
Nagyanyjáié homloka,
(Meglátszik, hogy unoka!)
Hát az a esőpp kis füle:
Akár a nagynénije.
Végül mint azt bizonyítja:
Szakasztott az édes apja!

IV.

Ha kíváncsi vagy: felőled
Mit beszélnek itt-amott?
Csak kapj össze anyósoddal:
S tőle bizton megtudod.

Ám orrocskád, azt tanácslom,
Minden szóra föl ne üsd,
Egy fülön be, másikon ki:
Asszonybeszéd — pipafüst.

S z i n h á z.

Küry Klára negyedik fellepte.

(P.) Furesa helyzetbe jutnánk, ha valaki azt kérdezné tőlünk, hogy a nagy művésznőnek — a magyar színpad eme bálványának melyik játéka tetszett legjobban? Ez bizony nehéz kérdés. Mindenikben találtunk újat, meglepőt s egyformán a művészi tökély magaslátán állott mindenik. Tény, hogy a hatás, a rajongó szeretet nyilvánulása mindenik nappal fokozottabb lett. És mert az első napon már óriási mértékben nyilvánult, képzelhető, hogy milyen lesz az a negyedik napon!

„Fanchon asszony leánya“ különben is kedves szerepe neki és mert ezt láttuk, ezuttal utoljára: hát állapodjunk meg abban, hogy ez volt a legelragadóbb, legkedvesebb alakítása.

A művészet muzsája pazar kezekkel bánt, mikor felruházta őt annyi egyéni búbájjal, kedvességgel, oly aranyos kedélylyel.

Hát volt-e még a debreczeni színpadon olyan művésznő, a ki úgy magával tudta volna vinni a közönséget mint ő? Hát nem vele szomorkodtunk-e ez estén mikor ő szomorkodott, s nem vele kaczagtunk-e, mikor ő kaczagott? Bizony csak hatalmába kerített ő minket s az a varázs, mely sziveinket fogva tartja, még sokáig fog felettünk uralkodni.

Az a „Regement-couplet“, vagy az a francia „Kaczagó couplet“ örökre feledhetetlen lesz előttünk.

Hiszen énekelték ezt már nagy művésznők nagy hatással, de az akkor sem történt meg, hogy a közönség vele kaczagott volna, mint most.

Mindkettő betét volt. Az elsőnek zenéjét Márkus Dezső írta, a második francia termék Aubertől, ennek egyik operájából s ezt a művésznő francziául énekelt olyan kifejezhetetlen bájjal, a mit leírni nem lehet.

Soha nem történt nálunk még, hogy valakit annyiszor hívtak volna lámpák elé mint Küry Klárát ezen estén. A tombolásig ment a tüntetés s egész előadás alatt csak az ő neve hangzott minden ajakról.

Első kilépésekor virággal árasztották el s a zsinórpadról Debreczen város közönségének óriási babérkoszorúja eresztett le, a város színeit viselő szalagján.

„Küry Klárának Debreczen város közönsége“ felirással. Ezenkívül a „Debreczeni írók és művészek köre“ is gyönyörű esokorral tüntette ki.

Előadás után öltött aztán igazi nagy mérvet a tüntetés. A művésznőt ugyanis a „Debreczeni írók és művészek köre“ ban-

kettre hívta meg a „Bika“ szálló éttermébe s midőn a színházból jövet kocsi szállt, a reá várakozó óriási tömeg kifogta a lovakat kocsijából s úgy húzta azt egészen a Bikáig. Kocsija mellett magnézium-fáklyák égtek s tündéri fénybe borították a tündérek között a legkedvesebbet. Ez volt aztán az igazi díszmenet!

A bankett lelkesült hangulatban folyt le s egymást érték a szónoklatok, melyek mindenike csak az ő dicsőségét declarálta.

Legyen szabad az előadás részletes kritikájával hallgatnunk; legyen e sorok eszében neki szentelve, ki ha már eltávozott is tőlünk, de édes emléket hagyott itt szívünkben, és elvitte magával a mi igaz és őszinte szeretetünket.

Kedves művész! tehát a mielőbbi viszontlátásra!!

* **Uj népszimű.** A Tiszay Dezső által kitűzött népszimű pályázaton *Zombory Gyula „Margit története“* népsziműve dicséretet nyert. Ezen esinosan megírt népszimű február 2-án, azaz vasárnap kerül színre a debreczeni színházban. Ezen alkalomra úgy a népszimű írója, mint a benne levő népdalok szerzője leutaznak Budapestre Debreczenbe. Ezen körülményt azzal a kéréssel hozzuk színházlátogató közönségünk figyelmébe, hogy mivel ez új motívumokban gazdag népsziművel a bírálók is kitüntették, tömeges megjelenésükkel sziveskedjenek pártolni a szerzőt.

* **Megdicsért népszimű.** A debreczeni színház népszimű pályázatán dicsérettel kitüntetett *Fatyu-virág* című négyfelvonásos népsziművet *Kósa Ede*, szatmári ev. ref. lelkész írta.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattára feleknek felvilágosításokat a hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbíró szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fülvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Gifhon“-a. Keresk. akadémia palotájában.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél. Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 10—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Famunkataniás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva a hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában. Nyitva minden szerdán és szomban d. e. 11—12 óráig.

Február 1. Gazdász táncmulatság a Bikában.

Február 1. Margit-fürdő személyzete által tartandó táncestély a „Margit-fürdő“-ben.

Február 2. A debreczeni iparos-kör táncvigalma az Arany Bika dísztermében.

Február 15. Jogász- és tisztviselői-kör bálja

Febr. 18. Az Evang. filléregylet tea-estélye az Arany Bika szálloda dísztermében.

— **Az új személydíjszabás.** A magy. kir. államvasutak f. é. márczius hó 1-én életbelépő új helyi személy- és podgyász-díjszabása, valamint az 1894. évi január hó 1-től érvényes személydíjszabási „Függelék“ II. pótléka tekintetében felmerült kételyek eloszlátása céljából figyelmeztetik a t. cz. közönség, hogy ezen új személy- és podgyász-szállításra vonatkozó általános határozmányokat, valamint a mérsékelt áru menetjegy-füzetek, menettérítijegyek, tanulóbérletjegyek és csoportosítható jegyfuzetek árait, nem különben az említett „Függelék“-ben az említett állomások és megálló helyek távolsági forgaom vonalszakasz beosztását. Az előre váltott és az ár tekintetében megváltott szelvényes úrjegyeket, illetőleg pedig már közzétett, hogy azok csak f. é. február hó végéig érvényesek, azontul pedig az érték fizetett menetdíj visszafizetése mellett f. é. május hó végéig ugyanott visszaváltatnak, avagy a különbség reá fizetése mellett becserítetnek, a hol eredetileg váltattak. Budapest, 1896. január hó 24. Az igazgatóság.

— **Gazdász-bál.** A gazdászok most szombaton, azaz holnap tartják meg fényesnek ígérkező báljukat a Bika szálló összes termeiben. Mint hiteles forrásból értesülünk, a rendezőség mindent elkövet, hogy e multság méltó legyen a gazdász-bálok régi jó hírnevéhez. Fesztelenség lesz itt, aranyos jókedvvel, melynek mesterei a mi kedves, fiatal gazdászaink és épen azért nincs okunk kételkedni azon, hogy városunk egész intelligenciája jelen lesz az idei farsang eme egyik legkedvesebb multságán.

— **Milyen vastag a hóréteg?** Bizonyára nemcsak a meteorológiai intézetekben és megfigyelő állomásokon, vízszabályozási társulatoknál, mérnöki hivataloknál, érdeklődnek az iránt, hogy a hóréteg általános vastagsága milyen a külső területeken, de a gazdaközönségnek is érdekében áll tudni, hogy a földeket milyen vastagon fedi a szép fehér takaró. Debreczen környékén eszközölt figyelmes mérések eredményeként közölhetjük, hogy az itten körül eső területeken — nem számítva természetesen a hófúvásokat — a hó általános vastagsága 20—30 centiméter között váltakozik. E közben azt a tapasztalatot is tették, hogy a hó alatt, miután előzőleg fagy nem volt, puha a talaj s az őszi vetés benne szépen tenyészik, illetve fejlődik.

— **A nyomoruság halottja.** Göde János mindig szegény ember volt, akinek összes vagyona jó egészségében és munkabíró két karjában állott. Fejsze és fűrész volt a szerszáma, melylyel megkereste a mindennapi kenyerét. Jószárol bejárógatótt a városba s idebenn aztán hol került, hol nem valami kevés munka. Mostanában am egyáltalában nem hívták az őreget sehová. A tél nyomoruságai súlyosan nehezettek reá és ő, a szegénységhez nélkülözésekhez, szokott ember elviselhetetlennek találta már azt a koldusnál is siralmasabb életet. Napok óta kenyér is alig volt már a háznál; ép, erős ember pedig hiába megy koldulni. Tegnap reggel aztán véget vetett a nyomoruságnak. Mig felesége a szomszédban járt, az üres kamarában felakasztotta magát. Gyermekai levágták a gerendáról, de apjuk már akkor halott volt.

— **Gyujtogató gyermek.** A debreczeni kir. tábla érdekes bűnygyben hozott ítéletet a napokban. A vádlott *Najovics Zseni* 13 éves, izraelita vallású eseléd lányka volt, ki 1895. szeptember 6-án M.-Szigeten Viesel Hersch házában kert-

jében gyékényvel és deszkával betakart 5 zsup szalmát meggyújtott. A szalmacsomóhoz közel egy ünnepi sátor állott, mely szintén tüzet fogott; arról a házfedel gyuladt meg, melynek egyrésze leégett, de a nagyobb veszedelmet sikerült elhárítani. Másnap szeptember 7-én ugyanazon házban (a lány az ott lakó Blunenfeld Mózesnél volt eseléd) este 10 óra tájban a lakóháztól nem messze eső istálló szénabányó nyílásán dobott be égő gyufát, de az ebből támadt tüzet szintén idejekorán elfojtották. Harmadnap, 8-án délután 4—5 óra tájban a padra ment fel a gyujtogató eseléd és ottegy nagy papircsomóba égő gyufát tevén, ismét lángba borította a ház fedelének egy darabját. Ujra jókor észrevették ezt a tüzet is és lokalizálták. Ez alkalommal tudták meg, hogy ki a gyujtogató. A gyermekleány tehát a m.-szigeti kir. törvényszék börtönébe került s a mult év december 20-án tartott végtárgyalás alkalmával, minthogy a két előző gyujtogatást nem lehetett rábizonyítani s tekintetbe véve ifju korát, büntetlen előéletét 1 évi és 6 hónapi fegházat, mint enyhe büntetést szabtak! reá. Most került a megfelebbezett úgy a debreczeni kir. tábla büntető tanácsa elé, mely a kiskoru vádlottat felmentette, haladéktalanul szabadlábra helyezni rendelte; azonban a vele szemben szükketés óvintézkedések foganatosítására az illetékes közigazgatási hatóságot felhívta. A tanácsot ítéletében azon indok vezérelte, miszerint a kiskoru vádlott vallomásaiból az tünt ki, hogy az általa elkövetett vádbeli eselékmenyekről, azok következményeiről tiszta fogalommal nem bír, továbbá az igazságügyi orvosi tanács ama véleménye, hogy a vádlott korában hasonló egyének-nél, nemi fejlődésükkel fogva, gyakran fordulnak elő az emlékezési folyamat fel-függesztése által jellegzett öntudati zavarok. A gyujtogató gyermek betegsége egy neme a pyromániának, mert — mint vallotta — időnként hirtelen megfájdult a feje s csak akkor mult el, ha gyujtogatótt. A tüzből azonban nem kívánt gyönyörködni, mert a gyujtás után gyorsan távozott a színhelyről s folytatta félbenhagyott munkáját, vagy lefeküdt s aludt nyugodtan.

— **A balmaz-ujvárosi deputáció.** Szerdán fogadta Perczel Dezső a Polonyi által vezetett b.-ujvárosi küldöttséget, mely állami segítséget kért a világ folyását a legsötétebb szemüveggel néző köznpé számára. Budapestben kellemetlen baleset történt a küldöttséggel. Alig hogy beszállottak a soroksári-utcai „Két kék bakhoz“ ezimzett fogadóba, közvetlen mellettük hajnali öt órákor nagy tűz támadt, úgy hogy a deputátusokat ez ki-zavarta a fogadóból.

— **Anna nagyelkűsége.** Szerkesztőségünk tagjai ma a kora reggeli órákban egy érzékeny jelenetnek voltak tanúi. A lázas és idegrontó munka esőndjé egy halovány nő belépése zavarta meg, ki szikrázó szemekkel kérdezte meg redakciónk egy műverselőjétől azt, ami előttünk és az emberek milliói előtt is megfejthetetlen probléma marad, hogy *minek is van szerdem a világon?* Hivatalos poetánk azonban nem tudott felelethez jutni, mert *Madai Annától* szóhoz nem juthatott. Élénken panasolta el, hogy *Zsemlye Mihályt* évek óta tartotta azon reményben, hogy ez őt nőül veszi. Éjszaka font, nappal mosott, csak hogy ne legyen semmi hiányossága *Mihálynak* és a gazember mégis hűtelen lett hozzá. Mig ő ugyanis a piacon járt, addig *Zsemlye Mihály* elemelte az otthon talált kis pénzt, melymenyasszonyikoszorura volt szánva és bucsuszó nélkül a faképnél hagyta istápolóját. Érzékenyszívű emberek lévén, részvétellel hallgattuk a megcsalt leány panasztát, főleg midőn abbeli gyanuját is közölte velünk, hogy az ő *Zsemlyéje* egy olyan leányra ka-

esintgatott az utóbbi napokban, ki fiatalabb ugyan, de azért a nyomába se léphet neki. Végül arra kért bennünket, hogy írjuk ki az 5 szomorú esetét az ujságba és jelezzük azt is, hogy bezárta a gazembert még akkor is, ha szíve hasad meg a fájdalomtól. A vőlegény-jelöltnek nincs is más meentsége, mint 23 éves kora, míg *Madai Anna* saját bevalósága szerint a napokban lépett az 50-ikbe.

— **A furfangos borbélysegéd.** Érdemes a megemlékezésre ez a vig kis történet is, amiben csak az a nevezetes — írja levelezőnk — hogy korántsem farsangi tréfa, hanem megtörtént dolog. Tábornok érkezését jelezték az egyik gyulai honvédlaktanyában. Hogy pedig a hadiak ahhoz illő arczal rukkolhassanak a generális elé, egy borbélysegédet hívtak, hogy az ünnepélyes alkalomra kellő módon kenjefenje ki őket. A borbély hozzá is fogott művészetéhez, de miután Mars fiaitól vékonyan folyt a garas, a furfangos borbély azon törte a fejét, miként kellene a csapdából menekülnie. S ki is eszelte a módját következőképpen: a káplárra kerülve a sor, azt jól körül lepedőzte s habarékot verve kente be erősen, s egyet fordulván szerszámaival a nyitott ajtón kerekelt oldott. A beszappanozott káplár megunva a hosszas várakozást, komikus helyzetében lármát esapott s két bakát küldött a szökevény keresére, de a kedélyes Figaro akkor már vigyorogva beszélte el otthon társainak vig kalandját, a sikerült lefőzést.

— **Bezárt adóvégrehajtó.** Valami hadmentességi adóval volt hátrányban Hajdu-Dorogon Nimeczki Mihályné s nem akaródzott fizetni, emiatt aztán lefoglalták a eskőját. Eddig még könnyű volt minden, mert a papiros türelmes; lehet arra ráírni a lovat, azért az csak lu marad, meg aztán az ólban tanyázik, nem a papiroson. Így gondolkozott Nimeczkiné is egy ideig, de midőn az idők teljessége bekövetkezett, a lovat a papiros a községhezához kívánta dobot hallgatni. Ezt azonban Nimeczkiné sehogy sem akarta elérteni, így kellett aztán a községi karhatalomnak a lovaszemélyesen felkeresni. De ha néktek eszetek van, nekem is, gondolta az asszony s úgy cselekedett, hogy kipattant a szobából s bereteszte a pitarajtót kívülről a végrehajtóra meg a karhatalmas eskűkre, s a lovat békességesen azok szeméi előtt kivezette az ólból, az udvarból és eltávozott, ment, meg sem állva, míg a féltett jószágra egy veremőlba egyik atyafiánál be nem rejtette. A beesukott végrehajtó azonban csak kiszabadult, de aztán a ló is megszabadult, az adó is meglelt; a dolog vége tehát jóra fordult.

— **Leozáfolt eljegyzési hír.** Egy vőlegény ur jelentkezett ma a redakcióban — egy a sok közül, a kik arczukon boldog mosolylyal ünnepélyes hangon beszokták jelenti a közvéleményt informáló műhelyben, — hogy ma jegyzik el X. Y. ur kiváló műveltségű bájos stb., stb. leányát.

Vendégünk a kora reggeli órákban adta tudtul szerkesztőségünkben, hogy ma virradott fel legboldogabb napja, mert ma vált jegyet azzal a kisasszonnyal, a kihez kora ifjúsága óta a legboldogabb szerelem fűzi. Ezt a nagy esetet lapunk Hymen rovatának vágletekig udvarias vezetője illő ünnepélyességgel vette tudomásul és szent ígéretet tett, hogy tekintve az eljegyzést megelőző lángoló szerelmet, a legvirágosabb és legpoétikusabb stílussal fogja azt kiserkeszteni.

A vőlegény ur könnyezésig meg volt hatva és miután még az egész szerkesztőségnek hasonló jókat kívánt, ellebent.

Am estefelé méltó csodálkozásunkra viszszafelelt és állat kaparazzva restelkedett előttünk:

— Uraim! Egy kis baj esett...

— Nos?

— A kisasszony apja azt hiszi, hogy majd én számár vagyok. Hát tetszik tudni, meggondoltam a dolgot, — ne tessék kiírni az ujságba semmit.

Lapunk Hymenrovatának végleteleg udvarias vezetője mély sajnálatát fejezte ki az immár exvőlegény ur előtt, a miért az eljegyzési hirt nem írhatja meg, de kitűnő vendégünk hamarosan megvigasztalva, mondván:

— Óh sohse tessék azt sajnálni, mert ugy eshetik, hogy jövő héten megint tesztem tiszteletem. Tetszik tudni van még egy másik kisasszony ismerősöm is, a kihez hasonlóképen kora ifjúságom óta a legboldogabb szerelem fűz.

Táviratok.

— A *Debreczeni Ellenőr* saját tudósítójától.

A t. Házból.

Budapest, január 31. A képviselőházban ma a belügyi tárcza több tételét tárgyalták. Az állami anyakönyvek tételénél Okolicsányi, Sima Ferencz, Holló Lajos, Szacsavay és Beöthy Akos ellenzékiek neki rontottak az állami anyakönyvi intézménynek, a mely szerintök a községekre elviselhetetlen terheket ró. *Perczel Dezső* belügyminiszter verte vissza az ellenzék támadását, konstatálván, hogy a községekre csak dologi kiadások hárulnak, a melyek pedig törvényesek. A felhozott egyéb vádak régiiek, valamennyit már sokszor megezáfolták. Egyébként pedig hozzájárul ahhoz a javaslatához, hogy a községek terheiről kimutatás készíttessék. Ezután a tételt a Ház megszavazta. A színházak rovatánál *Kállay Lipót* a magyar művészet jobb állami támogatása mellett emelt szót. *Bartók Lajos* az intendánsi állás eltörlését követelte, mely fölösleges.

Postatakarékpénztári csalók elítélése.

Budapest, január 31. A budapesti törvényszék ma tárgyalta Irinyi Zoltán és büntársai ösmeretes ügyét, akik több ezer frt. erejéig károsították meg hosszú időn keresztül folytatott sikkasztásokkal a m. kir. postatakarékpénztárt. A bíróság Irinyit negyedfél, Cziko számvizsgálót hat, Irinyi Zoltánét pedig másfél évi börtönrre ítélte.

A nyul-szezon vége.

A dermesztő fagy, mely a természetet hosszú idők óta merev mozdulatlanúságra kényszerítette, mintha engedett volna szigorúságából.

A fényes kékre jegült ég, melynek ragyogó csillámaiban hidegen tükröződtek eddig a téli nap bágyadt sugarai s reszketve álltak éjjelenként a csillagok — mintha enyhület fuvalmától érintve, vesztített volna fagyos sugárzásából és a szemnek jóleső szürke borulatnak árnya lopakodnék rajta végig, lassan elhomályosul, mire mint a kövült fájdalom könyvekben, ugy ennek rideg fagyossága lágy hóhelyekben olvad fel s hull alá a földre.

Ezt már a tavasz lehellete okozza; január vége van.

A szabad természet lakói, a rőtbarna, félénk nyulak lelkendezve várták e napot.

A vad hajsza között, mely hónapok óta folyt ellenük, az összeálló kis tapsifüles párok megszerették, a veszélyekben becsülni tanulták egymást s a derűs napok reményében megtartották eljegyzési ünnepélyüket is.

Mára tüzték ki a lakadalmakat.

Még zeng a vadászkiáltók hallalija az erdő hóval borított száraz fái között, a rengeteg esőndjét még megzavarja itt-ott egy-

egy fegyverdörrenés, a mezők hósvatagjain agarak csoportja üzi az ünnepélyre készülő nyul-jegyeseket, de az alkonyat beálltával Szent-Hubertus csendre inti állig begombolt, zuzmarás bajszu hiveit, mit azok engedelmes tisztelettel vesznek tudomásul s a ma esett nyultetekem felett keresztbe tett puskacsövek között fogadják meg, hogy szeptemberig békét hagynak a tapsifüleseknek.

És az iczi-piczi nyulak az erdőszélen, dombtövében, széltől védett helyen ma este tartják vig lakadalmukat.

Párjával összefogózva nagy fül-lengetések és bakugrások között lejtének örömmel nyul-esárdást s nehogy legnagyobb ellenségük, a róka megzavarja szép ünnepélyüket, figyelmeztetésül minden ujránál azt huzza a zenekar, hogy:

Óh, óh, óh,
Szeme villogó;
Nyulpecsenye pompás falat
Vigyázz, mer a talpa alatt
Megroppan a hó!

Az ifju nyul-párok ma éjjel utaznak el csalitos erdőbe, bokros mezőkre, hol zavartalan mézes heteiket tölteni fogják.

—reczky.

Városi és megyei hírek.

* **Hitelesítő közgyűlés.** A két napig tartott városi közgyűlésről fölvevett jegyzőkönyveket holnap délelőtt hitelesítik.

* **Debreczeni mintára.** Nyiregyháza város képviselőtestülete a tanács előterjesztése folytán elhatározta, hogy bejelentő hivatalt létesít. E czélból megbizta Sztárek Ferencz rendőrkapitányt, hogy a debreczeni bejelentő hivatalt tanulmányozás czéljából látogassa meg és ahhoz képest szabályrendeleti tervezet terjesztszen a képviselő elé.

* **Hajduvármegye banderiuma.** A június 8-diki hódoló felvonuláson külön banderiummal lesz képviselve Hajduvármegye közönsége is. A közgyűlés Rásó Gyula kir. tanácsos alispánt bizta meg a banderium szervezésével, aki ahoz már hozzá is fogott. A lovas banderium 5, esetleg több önként vállalkozó tagból áll. H.-Böszörmény városa maga részéről id. Sívágó Gábort választotta meg a banderiumba. A vármegye kék-fehér színekből új díszes zászlót készített a banderistáknak.

* **Számonkérőszék.** A városi tisztikar kemény examen előtt állott ma. Félasztendei munkálkodásból kellett vizsgát tennie Dégenfeld József gróf főispán és a városi közgyűlés megbízottai: Lengyel Imre, Steinfeld Antal, a számonkérőszék tagjai előtt. Mint értesülünk, általában véve kielégítő adatokat tartalmaznak a bemutatott tevékenységi kimutatások. Az ülés még délután is folyik.

Miért is nem tudlak feledni...

(Lakodalmi jelenet.)

Debreczen, január 31.

Ki ne ismerné azt a csinos dalt, melyben így zeng a költő:

Rózsabimbó pattan,
Három a csók, csattan
Csitt, csitt, csitt...

Egy ilyen csókesattanásról kaptunk hírt a vidék egyik előkelő községéből. E kis történetben benne van a bagyományos régi szerető és egy darabka abból, amit romantikának nevezünk.

Diszes lakadalom volt abban a bizonyos községben. A daliás vőlegény sugárzó arczal lépett a polgári anyakönyvvezető elé. A menyasszony arczán azonban ott ült az *Arany János* által megénekelt *asszonyi bu*. Kis szívének nem volt elég ez a boldogság, mert ő másnak ígérte kezét. De a szülők másképen határoztak és az a szép leány végre is belenyugodott abban, hogy annak a

daliás fiatal embernek lesz a felesége, akit nem szeretett...

Módos volt az ifjú pár s azért vig lakodalmat ültek. Szólt a muzsika s a vályogvető barna fiuk nyirettyűje csakugy zörögte a csárdásokat. E bájjangok közepett meg se hallatszott az a suttogó beszéd, melyet a menyasszony folytatott régi ideáljával. A vőlegényt közrekapta a tisztas naszmagyok s észre sem vette, hogy menyasszonya pazarul szórja mosolyait egykori imádójára.

A szép menyasszony arca olyan volt, mint a pattanó rózsabimbó, míg a titkos imádó esőjka pedig esattanó volt elamyira, hogy *akinek fülei voltak a hallásra*, e esattanást meghallotta. Így történt azután, hogy a daliás vőlegény is figyelmes lett e esattanásra és a tánczolóok közé vegyülve egy gyakorlott gáncsvetéssel felbuktatta a gyantlanul esőkolódzó szerelmeseket.

Természetesen erre a jelenetre lön bábeli zavar, melyet felhasználva a demokrata világ notabilitásai, elléptek a lagziból, magukra hagyva az ifjú párt.

A vendégek távozása és a hős szerelmes kámforrálása után az új férj *szómonkérő székelt* tartott a esőkot dífikultálta és a vadonutaj menyecskének *nyomós argumentumok* kal magyarázta meg hitvesi kötelességeit.

Künn pedig a kíváncsi naszasszonyok hallva a vőlegény prédikációját, elkezdtek dudolni azt a nótát, melynek első sora így hangzik:

Az asszony ingatag...

(K.)

Törvényték.

* **A debreczeni kir. törvényték ügyforgalma.** Részletes kimutatást kaptunk a debreczeni kir. törvényték 1895. évi ügyforgalmáról és tevékenységéről. E kimutatás szerint az 1894. évről áthozott összesen hátralék 226 darab; ehez érkezett 1895-ben 2815 elnöki, 20841 polgári, 11605 tkönyvi, 14847 büntető, 36 bírósági, fegyelmi és 29 közj. fegyelmi, összesen 50399 beadvány. Elintézték: Igyártó Sándor tszéki elnök 2391 elnöki — Balogh Imre táblabíró 1535 polgári, — Mocsy József tszéki bíró 2434 btó. — Nagy Károly bíró 420 elnöki, — 2 polgári 10669 tkvi. — Konrad Sámuel bíró 3 polg. — 3017 btó. — Baróthy Béla bíró 3545 polg. — Szalay József bíró 520 polg. — 1176 btó. — Rottler Béla 1642 polg. — 982 tkv. 9 btó. — Dr. Vass Antal bíró 7855 polg. 26 btó. — 36 bir. fegyelmi. — Dr. Hrehuss Viktor bíró 2452 polg. 31 kjf. — Harsányi Gusztáv bíró 3950 btó. — Hoffman József bíró 1556 polg. 4. btó. — Hegedüs István bíró 1763 polg. — Dr. Szeőke István bíró 3317 btó. — Patay Ferencz albiró 936 btó. — összesen 2810 eln. 20873 polg. — 11651 tkvi. — 14879 btó. — 36 bir. és 31 közj. fegyelmi összesen tehát 50,271 darab beadványt: elintéztetlenül marad 11 eln. — 112 polg. — 2 tkvi. — 3 btó. — összesen 128 beadvány. Büntető végtárgyalás tartatott: 374, másnemű ülés 1560, összesen 1943. Kézbesítés eszközöltetett: helybeli 62,277, más hatóságok által 34,766, összesen 97,043 egyén részére. Telekjegyzőkönyvi másolat kiadott 3523 drb. Telejkönyvi bejegyzés: Bevezettetett 6550 ügyből 13,204 telejkönyvből. A telekkönyvi érték forgalom 11,457,601 frtra rug. Pertári tárgyalás 2302 esetben tartatott. Könnyebb áttekinthetés czéljából kiszámítottuk, hogy a feldolgozott 50,271 beadványból átlag véve egy napra 138 drb. esik.

Irodalom — művészet.

* **Doktor-csárdás.** Magyar Kálmán, a debreczeni közönség kitűnő kedvelt czigányprimása új csárdást szerzett s azt „Doktor-csárdás”-nak nevezte el, amelyet az orvosok és gyógyszerészek tegnapelőtt lezajlott fényes bájján mutatott be osztatlan tetszés mellett. A csinos csárdás külön füzetben is megjelent. Ára 1 frt. Megrendelhető a szerzőnél.

* **Magyarország fénykora.** A millennium évének első napjaiban kapja kezébe a művelt magyar olvasó közönség az „Athenaeum” r.-társaság kiadásában megjelenő, „A magyar nemzet története” című tizkötetes nagy munkának (millenniumi kiadás) imént befejezett harmadik, teljes kötetét, melynek czime: „Az Anjou-ház és örökösei 1301—1439.” A szerencsés véletlen hozta magával, hogy éppen a millenniumi év hajnalhasadásakor jelent meg ez a kötet, melyben ennek a letűnt ezer év történetének legfényesebb korszaka van leírva; mikor a magyar birodalom területe legnagyobb kiterjedésű volt és a magyar nemzet a leghatalmasabb és legműveltebb nemzetek egyikéeként szerepelt Európában s az európai események fejleményeire döntő befolyást gyakorolt. Ez a hatalmas kötet két jeles történészünk, Pör Antal és Schönherr Gyula tollából került ki. Világosan mutatja, hogy eljött az ideje, azt a rendkívül gazdag anyagot, mely az egyes családi levéltárak megnyitása és közzététele által felhalmozódott, bírálatifeldolgozásban bemutatni a nagyközönségnek. Az Anjou-okmánytár már megjelent az Akadémia kiadásában: de a Zsigmond-kori okmánytár, még csak az előkészület stadiumában van. Ezzel Fejérfpatak László van megbízva, s mint Schönherr jegyzetei mutatják, ez a rendkívül gazdag gyűjtemény rendelkezésére van bocsátva, úgy hogy itt ő nemcsak a nyomtatott, hanem a kiadatlan anyagot is felhasználta. Alapvető munkája az a magyar történetnek egy pár évtizedre, mert Magyarország történetének Anjou- és Zsigmond-kori korszaka még eddig oly részletességgel és bámulatos szakértelemmel nem volt megírva, mint ebben a testes kötetben, melyet nem kevesebb, mint 42 darab művészi kivitelű, ömálló műmelléklet és több mint 300 szövegkép díszít. Ára 6 frt. Diszes kötetben 8 frt. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

* **Marie-Anne,** regény Marguerite Páltól Györy Iloa fordításában, Marold eredeti rajzaival. Ára füzve 3 frt, kötetben 4 frt. Légrédy Testvérek kiadása Budapesten. Az előtűnk fekvő, pazar kiállítású, nagy oktáv alakú könyv inkább hosszabb elbeszélést, mint regényt tartalmaz, amennyiben könnyed természetes irálya, melyet kitűnő fordításban élvezhetünk, a regényesség felé legkevésbé sem hajlik, hanem olyan emberek mutat be, akikhez hasonlókkal mi naponkint érintkezünk, és akiknek hibáit, gyengéit ismerjük, erényeit tiszteljük és mint embertársainkat szeretjük őket. Marguerite nemcsak kitűnően szórakoztat, de nevel is egyuttal s így a könyv mindenkinek, különösen fiatal hölgyeknek ajánlható. 16.

Debreczen és a kereskedelmi vámszövetség.

(Folytatás.)

Elismerjük, hogy a hatalmak kereskedelmi politikájában történt ezen változás folytán a Monarchiának akarva nem akarva, de mégis bele kellett mennie a vámfelémelések egész sorozatába s azelőlkitérnie nem lehetett, — de azt kereken tagadásba vesszük, hogy ennek hatása egyenlőképpen nyilvánult volna mindkét fél gazdasági életére és hogy következményei is azonosok lettek volna úgy nálunk, mint a Lajtán-tul. Mert míg a szabad kereskedelmi rendszer elhagyása megvédte Ausztriának a miénknél jóval fejlettebb iparát a külföldi áruk beözönlésének káros hatása ellen s ez által lehetővé tette saját gyártmányait jóval nagyobb mérvben és jóval drágábban nálunk elárusítani, mint azelőtt, addig ezen védvamos politika akadályt szolgáltat gazdasági és egyéb termé-

nyeink kivitelének, s az ennek nyomában járó folytonos árhullámzások földmivelési érdekeinknek gondozását és megóvását még a statusquó alapján sem engedték meg, sőt a kis- és közép-birtokosságot válságos helyzetbe is sodorták.

Hivatkozással mindkét állam közgazdasági fejlődésére vonatkozó közkezen forgó hivatalos statisztikai adatokra, röviden még annak felemlítésére kívánunk itt szorítkozni, hogy az említett kereskedelmi politikai változás a szövetségben lévő felek közt nem nekünk, hanem Ausztriának vált feltétlenül javára.

Ebből szerintünk az következik, hogy az 1867-ik évi kiegyezéskor létezett gazdasági, ipari, kereskedelmi- és vámviszonyok közt megkötött szövetség ha meg is felelt volna a magyar jogosul követelményeknek, semmiesetre sem felelhetett az meg későbbi folyamában, mert a már két ízben tíz évről tíz évre történt szövetség-újításakor nem lettek kellő módon tekintetbe véve az imént említett rendszerváltozásszülte súlyos körülmények, melyek, pedig bőven szolgáltak indokul arra nézve, hogy a szövetség határozmányai Magyarország érdekében mindannyiszor és kellőképpen módosítsanak.

Hogy ez meg nem történt, annak okát saját gyengeségünk mellett Ausztria erejében véljük feltalálni, mely közgazdasági nagy tulsúlyára támaszkodva, lehetlenné tette és teszi most is az érdekparitás elvének alapján való méltányos és igazságos kiegyezést.

Ennyit véltünk egyelőre felhozandónak a közös vámterület és az annak alapján létrejött szövetségnek a multban gyakorolt hatására nézve.

Visszatérve feladatunk közelebbi tárgyára, sorra vesszük a multa való tekintetek nélkül azon okokat és felemlítettük főbb pontjaiban azon sérelmeket, melyek véleményünk szerint ellentmondanak a szövetség újból leendő megkötésének.

Es itt azzal kell kezdenünk, amit a közös vámterület hívei is feltétlenül elfogadnak, hogy a közös vámterület nem adja meg a lehetőséget és eszközt a hazai ipar nagyobb mérvű fejlesztéséhez, mert kizárja ezen fejlesztés legfontosabb és hatékonyabb eszközének alkalmazásba vételét: az önálló kereskedelmi vámpolitikát.

(Folyt. köv.)

CSARNOK.

A ki boldog volt.

Irta: Merk E.

19.

Fordította: Pepper Dezső.

Laurenberg báró, a lugasban ülve, látta, a mint Rueda Juliával jött lefelé és észrevette, a mint ez előbbi kezét eléje tarta, a fiatal asszony azt titokteljesen megérintette.

— Ugy látszik, Felsenné asszony, kegyed semmibe sem veszi az én kívánságaimat, — mondá Laurenberg báró esendes, de nyers hangon, — hogy ha én egy valakit kiparancsolok házamból, azt kegyed az utczán keresi fel.

Juliát ezen váratlan dorgálás anynyira meglepte, hogy pár pillanatig szótlanul bámult a báró szeméibe.

— Én úgy hallottam, hogy Ön, báró ur, csak a leányának tiltotta meg a vele való találkozást — mondá végre — nem tudtam, hogy ez a parancs nekem is szól.

— Miért nem kegyednek is? Éppen kegyednek! — mondá, szavait hevesen hangsúlyozva. — Nem akarom a kegyedtalálkáját azzal az urral az én házamban tűrni.

A báró határtalan izgatottsága visszadta Juliának meghunyászkodását és nyugalmát.

— Ez a vád igazán furesán és hihetetlenül hangzik, miután Rueda ur, kivételesen véletlenül találkozott, most szemrehányást tesz nekem, hogy én befolyásoltam Önnél, hogy parancsolja ki házából — felelé büszkén, felemelt fejvel.

— Miért gondolja ő azt? — kérde izgatottan, hirtelen feléje fordulva.

— Mert iránta érzett ellenszenvemet nem tudtam előtte titkolni.

Erre a báró közelebb lépett hozzá és rövidlátó szemeit összehúzva, kutatólag nézett arcába.

— Tehát az az ellenszenv még most is tart? Azt gondoltam...

A kérdő, keresztülható pillantás terhére lett Juliának.

— Nem szoktam érzelmeimet változtatni — mondá, miután gyorsan elfordult.

— Ennek örvendek! Köszönöm kegyednek ezen szavakat — mondá felvilágosodott arccal, gyengéd hangon.

Azután némán haladtak egymás mellett fel a lakásba. Julia csudálkozása még nagyobb mérvet öltött, midőn a magányos előszobába felérve, a báró megragadta kezét és szinte könyörögve így szólt:

— Bocsásson meg, kedves Julia asszony, egyetlen magaviseletemért, de hallgassa és tudja meg az okát.

Ép abban a pillanatban kocsit halottak megállni a kapunál, majd később egy szolga lépett be, ki jelentette, hogy a báró urért jött, hogy menjen a vadászatra. Minden el van készítve számára.

A báró összeráncolta homlokát, azután türelmetlenül mondá:

— Már is, oly gyorsan! De már mégis megígértem, nem akarom várakoztatni az urakat. A mi mondani valóm volna kegyednek, kedves Julia asszony, azt nem lehet olyan rövidre fogni, de majd ha holnap visszatérek, szakítson részemre egy órai időt — addig is ne haragudjon reám.

Röviddel azután a koesi robogását lehetett hallani; haladt kifelé a napos, poros országútra, míg a nyaralóban siri esendőség uralkodott. Julia visszavonult szobájába; bizonyos félelmet érzett Mathildtől, mintha annak a szomorú leánynak szemei vétkesnek nézték volna őt.

A báróvali beszélgetése elfeledtette vele az egy pillanatig tartó jelenetet az erdőben; egyszerre Rueda büszke, szőke fejével állott lelki szemei előtt, hangja füléig hatolt. Mint egy talizmán után kapva, úgy ragadta meg férje arcképét, mely ágya felett függött, szemével szinte furta az élettelen kép arcát. „Ments meg tőle, Vilmosom!” — kiáltá szíve, míg ujjával göresösen összeszorította az arcképet, melyet egykor oly sok könyvével áztatott, úgy szorította, mintha az visszaadná neki elvesztett gyűlöletét és hűségét.

De a nyugalmat, melyet keresett, nem tudta megtalálni. Gondolata feletti uralmát teljesen elveszítette. Mintha lázban lett volna, képek tűntek fel szemei előtt, melyektől visszariadt, félt, ránehezedett mellére az iszonyodás; kihajolt az ablakon, hogy az a hűs szellő, mely a fák leveleit is megrezgettette, az ő forró homlokát is lehűtse. De a szellő fojtóan tódult feléje, mintha forró ajkak lehelték volna, a mi még jobban elkábította nyugtalan lelkét.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

* **A zónatarifa megdrágítása ellen** — mint a M-g értesül — nagyobb szabású mozgalom készül a vidéki kereskedelmi és iparkamarák körében. A kereskedelem-ügyi miniszter elhatározása következtében márczius elején életbe lépő reform súlyosan érinti a nagyobb vidéki városok érdekeit, mert megnehezíti az erősebb vidéki köz-

pontok létesítésére irányuló törekvések érvényesülését. A szomszédos forgalom megdrágítása a legnagyobb grávément képezi, mert forgalmi és egyéb szempontokból egyaránt káros. A vidéki kamarák közül a miskolci már is foglalkozott a kérdéssel s elhatározta, hogy országos mozgalmat indít meg a tarifareformnak a vidéki városok fejlődése ellen irányuló rendelkezéseivel szemben. A többi kamarák is előkészületeket tesznek ebben az irányban s valamennyien arra akarják kérni a kormányt, hogy a nagyobb vidéki centrumok részére és környékére hagyja érvényben az eddigi Baross-féle dijszabást.

Érték-tözsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság” közlése 1896. január 31-én

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	122.50	123.—
- vasuti beruházásiköt. 4%.	125.50	126.50
- koronajárdék 4%.	98.75	99.25
- regále vált. köt. 4%.	100.10	101.10
Osztrák aranyjárdék 4%.	122.50	123.—
Egységes állam kötvény 4%.	100.50	101.—
Tisza-szeg. 4%-os nyeres.-sors	142.—	143.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	423.—	423.50
Osztrák hitelbank részvény	374.—	374.25
Magyaripar- és keresk. bank. r.	117.—	117.50

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogbank 4%-ossorsj.	124.—	126.—
3-os	106.75	107.25
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	115.50	116.50
Magyar vöröskereszt sorsjegy	10.75	11.25
Osztrák	18.50	19.—
Olasz	12.25	12.75
Bazilika sorsjegy	7.—	7.40
Jó-sziv	3.15	3.45

Pénzmekek:

Cs. és kir. arany	5.69	5.76
20 márkás arany	11.85	11.90
20 frankos arany	9.60	9.63
10 Sovereigns	12.—	12.05

Szerkesztői posta.

W. S. A Festőnél cz. humoreszket még nem volt időnk átolvasni. Türelmet kérünk.

V. S. A cikkkelyt köszönjük és szíves munkásságát a jövőben is kérjük.

K. L. Egy apróhirdetés következménye nem közölhető.

M. H. Budapest. Mit tegyünk a törvény nevében cz. elbeszéléssel?

Élet. Jobbat kérünk.

Poétának. Verseit megkaptuk, de mivel kegyetlenül rosszak, nem közöljük. Ön magát poétának nevezi, pedig annyira áll az Ön gonosz verselése a poétasághoz, mint Makó Jeruzsálemhez. Egyébként vegye tudomásul t. poéta ur, hogy ezentul esakis olyan verset fogunk közölni lapunkban, mely ugy tartalmi, mint technikai tekintetben megfelel a mi művelt olvasóközönségünk igényeinek. Lehet, hogy ezzel az elhatározásunkkal sok szárnypróbálgatást teszünk lehetetlenné és sokkal kevesebb barátja lesz lapunknak, de bármiképpen gondolkoztunk is, más módot nem tudunk kitalálni a rossz versek tultermelésének megakadályozására.

P. J. urnak H-Dorog. Levelét a kiadóhivatal átadta annak a hirdető czégnak, választ csak ettől kaphat P. ur. A D. E.-t rendesen küldi a kiadóhivatal. Az elmaradás okát nem tudjuk. Kérjük tudatni, mikor jelent meg Cséplőgép cz. elbeszélése. Az express-járulékra nézve a D. R. U. szerkesztőségétől kell előbb felvilágosítást kapni.

Debreczeni Városi Színház.

Idényb. 27. szünet Párosb. szünet 27. sz.

Ma, pénteken, 1896. január 31-én

leszállított helyárakkal:

Strogoff Mihály utazása.

Moszkvától Irkuczkig.

Látványosság 10 képben. Verne Gyula regénye után Irta: Csepreghy. (Rendező: Hevessy Gábor.)

Holnap, szombaton, 1896. február 1-én páratlan bérletben:

Lecouvreur Adrien.

Színmű 5 felvonásban.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felolós szerkesztő: Koncz Ákos.

Vendéglő

és

sörcsarnok

megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy a kenyéripiacon a **Szentesi-féle** házban

a volt **ZRINYI-kávéház**

megvettem, azt a

Kis pipához

czimzett vendéglő és sörcsarnokká alakítottam és igen csinosan felszereltem.

Megnyitás:

február 1-én szombaton

Veres Tóni zenekara mellett.

Abbnomákat elfogadok jutányos feltételek mellett. **Mindig friss csapolású kőbányai sör.** Szolgállok naponta friss villásreggelivel.

Boraimat

tisztán, legjobb kezelés mellett bocsátom m. t. vendégeim rendelkezésére.

Évek hosszú sora alatt, amióta a n. é. közönséget szolgálom, annak velem való megelégedését kivívtam, új helyiségemben is az lesz főtörekvésem, hogy helyiséget kellemes otthonná, fesztelen szórakozó helyévé tehessem. Gondom lesz arra, hogy mindenki a legpontosabb kiszolgálásban részesüljön.

Pártfogásért esedez tisztelettel

Kemény János,

a „Kis Pipa” vendéglőse.

Kenyer-piacz.

81-2-1

! Mindenféle köhögés!

ugymint a légzőszervek mindennemű hurutos betegségénél, nemkülönben a torok, tüdő, továbbá tüdőgyulladások, keskenymellűség, asthma, elnyálkásodás, hökhurut, fojtóköh, rekedtség, csiklandozás a torokban — fejlődő tuberculosist — leggyorsabban és legbiztosabban távolíthatnak el a már évek óta legjobban hírnévnek örvendő, orvosi előírás szerint készített és orvosok által ajánlott: Szt.-György porával, 1 csomag 10 kr. és a hozzá tartozó szent-György hurut-por 1 doboz 50 kr. pontos orvosi használati utasítással együ. Később mint két csomag nem küldetik szét.

Eredmény a használat után pár nappal észre lehet.

Csomagolás és szállító levélért 20 krral több fizetendő. A pénz előleges beküldése (postautalványon) megkívánatik. Megrendelések csak egyenesen a sz.-György gyógyszertárból, Bécs, V.2. Wimmer-gasse 33. 6-19-5

Zárszámadásokat és üzleti jelentéseket csinos kiállításban

és jutányos árakon, valamint a lehető leggyorsabban készít — a

„CSOKONAI“ nyomda
és kiadó r.-t.

Költségvetéssel készségesen szolgálunk.

Férfiaknak!

Férfiengeségnél (impotentia) a cs. és kir. szab. „galvano villamos készülék“ használata a legjobb szolgálatot tesz.

Orvosi tanár rendszere. Orvosi ajánlva. Leírásokat küld borítékban 10 kr. levéljeggyel ellen.

Augenfeld J. elektrotechnikus.
15-26-5 Bécs, IX, Türkenstrasse 4.

MAGYAR

OSZTÁLY- SORSJÁTEK.

Az I. osztály huzása

február 5-8-ig.

Legnagyobb nyeresemény legkedvezőbb esetben

egy millió.

Főnyeresemények:

600.000, 400.000, 300.000,
200.000, 2 á 100.000, 80.000,
2 á 60.000, 4 á 40.000, 2 á
30.000, 2 á 15.000, 7 á 10.000,
14 á 8000, 34 á 6000, 16 á
4000, 120 á 2000, 226 á 1000.

45.007 pénznyeresemény

9.200.000 korona összértékben

készpénzben, minden levonás nélkül

I. osztályu sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
20.—	10.—	2.—	1.— frt.

Mindhárom osztályu teljes sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
60.—	30.—	6.—	3.— frt.

Ajánlja és szétküldi az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett, vagy utánvétellel is

HEINTZE KÁROLY BUDAPEST,
Szervita-tér 3. sz.

Ajánlott levelek portója és nyereseményjegyzék díja fejében I. osztályu sorsjegyek megrendelésénél 25 kr., teljes 60-4-4 sorsjegyek megrendelésénél ellenben ajánlási portó és 3 nyereseményjegyzékért 50 kr. küldendő be.

